

INN H O L D

	Side
Våre annonsører	2-4
Trondhjems Turistforenings styre og komiteer	3
Helgedagskveld. — Av Arne Falkanger	9
Nybegynnermarsj i Trollheimen. — Av Inger Grimsmo Lund	11
Veitene våre. — Av Wilhelm Swensen	15
Møte med hjortenes konge. — Av Fr. Bødtker Lund	21
En dansk lærer deltager i TT's blomstertur 1955. — Av P. Schulz	23
En beveget kirkeinnvielse i 1729. — Av Olaus Schmidt	29
På fellestur med TT. — Av Berit Grill	35
På safari til Vinnufjell. — Av Per Sylow	43
Våt St. Hans. — Av Elisabeth Næumann	55
Gjætarstaven. — Av Leif Halse	57
Noen betraktninger. — Av Chr. Andersen	61
Meråkerdalen. — Av A. P. Stordalsvold	65
Olsokfest tilfjells. — Av Herbert Helgesen	69
Hva lister seg på silkesko. — Av Ø. Jystad	77
Av høyfjellets tragedier. — Av Jon Næsvold	79
Litt om sorenskrivere. — Av Magne Haave	81
Langfredag på Langvassåsen. — Av Kåre Halse	85
En fiskerhistorie på ny måte. — Av Ingemund Dale	90
Den botaniske molteplukker. — Av Hans Kristiansen	94
Sigøinerstudenter. — Av Peter Williams	97
Norges første kongeborg. — Av Magne Haave	103
Laust og fast kring Skardalen i Oppdal	107
Nå vet De at. . . . — Av sekretæren	111
Fotokonkurransen 1956	113
Årsberetning 1956. — Av sekretæren	115
Årsregnskap 1956. — Av forretningsføreren	131
Budsjettforslag 1957. — Av styret	135
Ruteinspektørens rapport 1956. — Av Helge Foss	139
Turkomiteens rapport 1956. — Av Per Vinje	143
Våre hedrede. — Av sekretæren	147
Trondhjems Turistforenings lover	149

HELGEDAGSKVELD

Av Arne Falkanger

Vi kom til Trollheimshytta langfredag og ligger over en dag, for her i hjertet av Trollheimen er en storhet over naturen og en fred og ro som gjør det naturlig å ta en hviledag. — Påske-aften, når solen begynner å dale, spenner vi skiene på bena og glir bortover furumoene til Folla. Her begynner stigningen oppover Bossvasshøgda og i sørhellingen er det allerede blitt vårlige bar-rabber med grønt tyttebærlyng rundt furustammene. Vi fortsetter og kommer forbi grå, døde kjempefuruer som har noe spøkelsesaktig over seg med sine nakne, forvridde grener. Ærbødig spør vi en grånet kjempe hvor gammel den er. Sikkert tok det et århundre eller to å vokse seg så stor og etterpå har den stått der i flere menneskealdre i sin stivnede ro og ennå skal den kanskje stå slik i lang tid framover. Det er malm i den gamle gubbe. Når vi tar tak i en av grenene, kjennes det som den setter seg i spenn. Det skal makt til å knekke den og når det lykkes, lyder det som smellet av et skudd i stillheten.

Men en gang må også en kjempe gi opp. Storstormen vil komme og velte gubben overende. Selv da vil det vare lenge før vær og vind får bukt med den, og mose og lyng skjuler de siste rester.

Denne trollslogen har en egen dragning. Den gir perspektiv bakover i tiden og forteller sin usentimentale historie om all skapningens livskamp. Jeg liker disse trolske gjengangerne og i dag er de særlig maleriske i ettermiddagens sol.